

Psalm 119 (118), 105-120 (Nun-Samek) /wg BT wyd. 4/

Nun

¹⁰⁵ Twoje słowo jest lampą dla moich stóp
i światłem na mojej ścieżce.

¹⁰⁶ Przysięgłem i postanawiam
przestrzegać Twoich sprawiedliwych wyroków.

¹⁰⁷ Panie, jestem bardzo udręczony,
zachowaj mnie przy życiu według Twego słowa.

¹⁰⁸ Przyjmij, o Panie, ofiary ust moich
i naucz mię Twoich wyroków.

¹⁰⁹ Moje życie jest w ciągłym niebezpieczeństwie,
lecz Prawa Twego nie zapominam.

¹¹⁰ Występni zastawili na mnie sidła,
lecz nie zboczyłem od Twoich postanowień.

¹¹¹ Napomnienia Twoje są moim dziedzictwem na wieki,
bo są radością mojego serca.

¹¹² Serce swoje nakłaniam,
by wypełniać Twoje ustawy
na wieki, na zawsze.

Samek

¹¹³ Nienawidzę ludzi chwiejnych,
a Prawo Twoje miłuję.

¹¹⁴ Ty jesteś obrońcą moim i moją tarczą:
pokładam ufność w Twoim słowie.

¹¹⁵ Odstąpcie ode mnie, złoczyńcy,
strzec będę przykazań Boga mojego.

¹¹⁶ Podtrzymaj mnie według swojej obietnicy, bym żył;
nie zawieź mojej nadziei!

¹¹⁷ Wzmocnij mnie, abym doznał ratunku
i cieszył się zawsze z Twych ustaw.

¹¹⁸ Odrzucasz wszystkich, co odstępają od Twoich ustaw,
bo zamiary ich są kłamliwe.

¹¹⁹ Jak źużle oceniasz wszystkich występnych w kraju,

dlatego miłuję Twoje napomnienia.

¹²⁰ Drży moje ciało z bojaźni przed Tobą

i lękam się Twoich wyroków.

Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce. Księga Przysłów podobnie określa pouczenia rodziców oparte o Boże Prawo: „Lampą jest nakaz, a światłem Prawo” (Prz 6,23). Tylko w jednym wierszu tej strofy Psalmista używa symboliki światła, a przecież jest ona tak bogata w biblijnej tradycji. Rozpoczynając od pierwszej strony Pisma świętego, czyli opisu dzieła stworzenia, znajdujemy jej pozytywne znaczenie w opozycji do ciemności (por. Rdz 1,3-4). A „ciemność” daje o sobie znać Psalmiście zagrożeniem jego życia ze strony nieprzyjaciół. Światło daje poczucie bezpieczeństwa. Jest znakiem Bożej obecności. Podczas nocnej ucieczki z Egiptu słup ognia rozświetlał drogę Izraelitom (por. Wj 13,21). Światło Bożego pouczenia rozprasza mroki ludzkiej niewiedzy i postępowania. Pan Jezus powiedział o sobie: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz będzie miał światło życia” (J 8,12).

Napomnienia Twoje są moim dziedzictwem na wieki. „Dziedzictwo” przywołuje na myśl rodzinne relacje i prawo określające przekazywanie posiadanych dóbr dzieciom. Bóg wybrał Izraela spośród wszystkich narodów, zawarł z nim przymierze i przekazał Prawo. Psalmista poczytuje sobie za zaszczyt i radość, że należy do „dziedziców” tego daru. Dziedzictwo można roztrwonić i zaprzepaścić, można też je otoczyć troską i pomnożyć. Boże napomnienia „pomnaża się” poprzez ich wierne i gorliwe zachowywanie, bo one wydają „plon stokrotny” wiary i miłości.

Ty jesteś obrońcą moim i moją tarczą. Psalmista wielokrotnie wyznaje, że chce zawsze kierować się Bożym prawem i przy nim mocno trwać, pomimo, że jego życie jest zagrożone przez tych, którzy nie zachowują tego prawa. Psalmista prosi o Bożą pomoc i wsparcie. Zdaje sobie sprawę, że jego „nieprzyjacielem” na drodze Bożej sprawiedliwości jest nie tylko ten, kto bezpośrednio nastaje na jego życie, ale także jego własna kruchość wiary.

Boże Ojczy, dziękujemy Ci, że wśród ciemności świata dałeś nam prawdziwą Światłość, swego jedyne Syna Jezusa Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv